

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 8 (475)
2026. gada
7. jūnijs

Jēzus Svētā Sirds – mūsu cerības avots

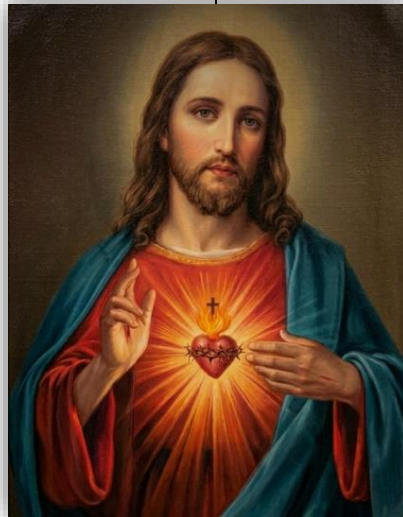
Saskaņā ar Bībeli sirds nozīmē visu cilvēka iekšējo dzīvi: viņa jūtas, atmiņas, domas, spriedumus un plānus. Godinot svētos attēlus, kuros attēlota Jēzus ievainotā un degošā sirds, mums tiek dota iespēja vēl pilnīgāk pielāgoties

Kungam. Caur mūsu pašu vēlmi kļūt vienotiem ar Viņa mīlestības pilnīgo uguni, ko šie attēli attēlo. Tādējādi esam vienoti ar Viņa mūžīgo upuri, kas ir slavēšana un pateicība Viņa mūžīgā Tēva klātbūtnē.

Šo būtisko saskaņošanu ar Kristus Sirdi vislabāk var saprast, aplūkojot attēlu, kurā Viņa Sirds deg uguns liesmās. Tā nav pārmērīgi dievbijīga, sentimentāla ikona, bet gan patiesa zīme Kristus visaptverošajai

mīlestībai. Tā ir mīlestība, kas aicina apvienoties ar šīm pašām liesmām, lai, kļūstot vienotiem ar Viņa paša upuri, mēs varētu pilnībā izkust Viņā. Kristus mīlestība pret mums un mīlestība, kas tādā

veidā tiek prasīta no mums pret Viņu ir šī pilnīgā uzupurēšanās dāvana vienam par otru. Tādējādi Kristus Personas upurī uz Kalvārijas krusta uzteram vispilnīgāko redzējumu par Viņa pārdabisko mīlestību un par Viņa Svēto Sirdi - redzējumu, kas tiek atkārtots uz altāra Euharistijas upurī.

Jēzus Svētās Sirds attēls atgādina mūsu ticības galveno būtību: cik ļoti Dievs mūs mīl ar Savu Sirdi un cik ļoti mums tādēļ Viņu jāmīl. Jēzum ir Sirds, kas mīl bezgalīgi.

(turpinājums 3.lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 7. jūnijs.

Parastā liturģiskā laika 10. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par Danielu;
lūgšana "Svētais Dievs"
9.30 Sv. Mise angļu valodā
11.00 Galvenā Sv. Mise Pils laukumā pie
Sāpju Dievmātes baznīcas par Jura
Martukāna veselību; Euharistiskā
procesija pa Vecrīgas ielām
15.00 Sv. Mise par Oskaru 60 gadu
jubilejā
18.00 Jēzus Sirds litānija
18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 8. jūnijs.

8.00 Sv. Mise par + Sofiju, + Modestu,
+ Amēliju, + Ivanu un + Gvido;
Jēzus Sirds litānija

Otrdiena, 9. jūnijs.

8.00 Sv. Mise par + Solvitu Elizabeti;
Jēzus Sirds litānija

Trešdiena, 10. jūnijs.

8.00 Sv. Mise par + Henrihu Stoni;
Jēzus Sirds litānija
16.30 -19.30 Grēksūdzes
18.00 Adorācija
19.00 Sv. Mise jauniešiem

Ceturtdiena, 11. jūnijs.

Sv. Barnaba, apustulis, piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Lauru, viņas nodomā;
Jēzus Sirds litānija

Piektdiena, 12. jūnijs.

Jēzus Vissvētā Sirds, svinības.

8.00 Sv. Mise par Edgaru un Aigaru
Smočiem; Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 13. jūnijs.

V. J. Marijas Bezvainīgā sirds, piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Maritas ģimeni;
Jēzus Sirds litānija
14.00 Laulības

Svētdiena, 14. jūnijs.

Parastā liturģiskā laika 11. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par + Valiju Zeiļu;
lūgšana "Svētais Dievs"
9.30 Sv. Mise angļu valodā
11.00 Galvenā Sv. Mise par Artūru,
Armandu, Gerdu un Vitu Martukāniem
15.00 Sv. Mise par + Apoloniju,
+ Andreju, + Veroniku
18.00 Jēzus Sirds litānija
18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 15. jūnijs.

8.00 Sv. Mise par Romualda veselību;
Jēzus Sirds litānija
11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes
godam

Otrdiena, 16. jūnijs.

8.00 Sv. Mise Sintijas nodomā;
Jēzus Sirds litānija
18.00 Sv. Mise adorācijas kapelā

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

*Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419
Diakons Gunārs Konstantinovs:
tālr. 67326419, mob. 29654800
jekaba.katedrale@tvnet.lv*

*Pastorālo vajadzību koordinatore –
Anžella mob. 26156406
Pr. Renārs Birkovs, administrators:
brenars@inbox.lv; mob. 28688843*

Trešdiena, 17. jūnijs.

8.00 Sv. Mise par + Jāni Beleviču;
Jēzus Sirds litānija
16.30 -19.30 Grēksūdzes
18.00 Adorācija
19.00 Sv. Mise jauniešiem
sv. Hosemarijas – “Opus Dei” dibinātāja
godam

Ceturtdiena, 18. jūnijs.

8.00 Sv. Mise par + Silvaru Kučerovu;
Jēzus Sirds litānija

Piektdiena, 19. jūnijs.

8.00 Sv. Mise par Annu;
Jēzus Sirds litānija
16.00 RARZI izlaiduma Mise

Sestdiena, 20. jūnijs.

8.00 Sv. Mise par + Vladislavu un
+ Mariju; Jēzus Sirds litānija
16.00 Laulības
18.00 Sv. Mise – dziedināšanas
dievkalpojums

Svētdiena, 21. jūnijs.

Parastā liturģiskā laika 12. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par Juri;
lūgšana “Svētais Dievs”
9.30 Sv. Mise angļu valodā
11.00 Galvenā sv. Mise par Aldi un Ingu
laulību gada dienā
15.00 Sv. Mise par + Antonu, + Ludvigu
un + Aleksandru
18.00 Jēzus Sirds litānija
18.30 Sv. Mise par draudzi

Lielākā dāvana dzīvajiem un mirušajiem

**Jēzus Kristus Upuris –
svētā Mise par dzīvajiem un
mirušajiem konkrētos nodomos ir
lielākā dāvana, aizlūgums un
atbalsts cilvēku vajadzībās. Pieteikt
šos nodomus var sakristejā vai pie
dežurantes.**

Jēzus Svētā Sirds – mūsu cerības avots

(turpinājums no 1.lpp.)

Viņš mūs mīl tik ļoti, ka cieš, ja Viņa
neizmērojamā mīlestība netiek atlīdzināta.

Baznīca veltī visu jūnija mēnesi
Jēzus Svētajai Sirdij, lai mēs, katoļi, šajās
30 dienās to īpaši godātu, cildinātu un
atdarinātu.

Tas nozīmē, ka šajā mēnesī jādzīvo,
ar saviem darbiem parādot Jēzum, ka mēs
Viņu mīlam, ka atbildam uz Viņa lielajām
mīlestības izpausmēm, kuras Viņš mums
ir parādījis, atdodot sevi nāvei mūsu dēļ,
paliekot Euharistijā un rādot mums ceļu
uz mūžīgo dzīvi.

Katru dienu mēs varam tuvināties
Jēzum vai attālināties no Viņa. Tas ir
atkarīgs no mums, jo Viņš vienmēr gaida
un mīl mūs.

***Pateicamies ikvienam
par atbalstu
Svētā Jēkaba katedrāles
remontam un draudzes vajadzībām!***

Baznīcu nakts dvēseļu terapija Jēkaba katedrālē

16. maijā daudzi Latvijas dievnamī atkal vēra durvis apmeklētājiem Baznīcu nakts kultūras pasākumu ietvaros, dodot iespēju iepazīt Baznīcu, tās vēsturi un kultūras mantojumu.

Šajā pasākumā Rīgas Svētā Jēkaba Romas katoļu katedrāles draudze piedalās ne pirmo gadu, bet šogad 16. maijs bija mēneša trešā sestdiena, kad katedrālē notiek dziedināšanas svētā Mise. Šoreiz to plkst. 18.00 svinēja Rīgas arhibīskaps V. E. Zbigņevs Stankevičs, tādējādi atklājot Baznīcu nakts norises katedrālē.

Klātesošie dievkalpojumā saņēma gan arhibīskapa skaidrotā Dieva Vārda barību, gan Euharistijā klātesošo Kungu, kā arī bija iespēja pēc Mises pieiet pie arhibīskapa, lai saņemtu viņa aizlūgumu miesas un gara veselībai.

Uzrunājot klātesošos, arhibīskaps vispirms pievērsa uzmanību Dieva nemitīgajai, uzturošajai klātbūtnei pasaulē - atskatoties uz nule pagājušo Debeskāpšanas dienu, viņš atgādināja, ka Jēzus, iemiesojies un izdzīvojis cilvēka dzīvi, gan ir aizgājis Debesīs un apsēdies pie Tēva Visuvaldītāja labās rokas, tomēr paliek klātesošs pasaulē līdz laiku beigām, būdams gan imanents - klātesošs, gan transcendentis - pāri mums esošs. Jēzus

vieta pie Visuvaldītāja labās rokas norāda uz Viņa līdzīgajām tiesībām, sacīja arhibīskaps un uzdeva jautājumu - kāpēc mēs Viņu neredzam un nesaklausām Viņa klātbūtni? Neaptveram, ka bez Viņa uzturošās klātesamības pasaule, dzīvās radības un cilvēki beigtu pastāvēt? Viņš sniedza arī atbildi - tās ir cilvēka pārmanotā pirmdzimtā un vēlāk paša izdarīto grēku sekas - acis tiek "turētas", līdzīgi kā Lk 24, 16 aprakstītajā notikumā - pat mācekļi neatpazīst Augšamcelto.

Viņa teiktais aktualizē cilvēka un Dieva atšķirīgo redzējumu par pasauli un tās norisēm, kā arī par pašu cilvēku - Rad 3, 5-6 aprakstītā cilvēka izvēle pašam noteikt labu un ļaunu ir uzlikusi garīgajai redzei "klapes" un sekas kļūst arvien jūtāmākas - tiem, kuriem ir vara un materiālie resursi, arī karš un masu slepkavības, cilvēku novešana nabadzībā, ģimenes izārdīšana šķiet laba, jo dod iespēju vairot savu varu un pelnīt, bet acis uz skaidrajiem Dieva dotajiem desmit labas un taisnīgas dzīves noteikumiem paliek "aizturētas".

Satraucoši izskanēja arhibīskapa brīdinājums par to, ka Dievs apstākļos, kad cilvēces grēku mērs ir pilns, var savu sargājošo roku arī paņemt nost, kā tas notika Noasa laikā un arī vēlākos Pestīšanas vēstures brīžos. Jāatzīst - tas noticis arī pavisam nesenā vēsturē 20. gs. - bijuši divi pasaules kari, totalitāras

iekārtas un rodas jautājums, cik ilgi Viņš vēl pacietīgi turēs savu sargājošo roku par mūsu 21. gadsimta civilizāciju?

Tā kā svētā Mise tika svinēta par dziedināšanu un sirdzējiem, arhibīskaps uzrunā pievērsās ciešanu un slimību divējādam raksturam - vienas ir tiešas grēka sekas, savukārt citas, apzināti pieņemtas, dara cilvēku par Kristus līdzdalībnieku pestīšanas darbā, par ko vēsti dienas otrais lasījums: *“Bet, tā kā nu jums ir daļa pie Kristus ciešanām, priecājieties, lai jūs arī, Viņam godībā parādoties, varētu līkšmoties un priecāties (1 Pēt 4, 13)”*.

Arhibīskaps savā uzrunā aktualizēja arī jautājumu par mūsdienu cilvēkam grūti aptveramo Dieva spēku, kas izriet no Viņa kā Visuvaldītāja varas - Viņš spēj “atcelt” paša dotos dabas likumus un ļauj notikt tam, ko saucam par brīnumu - slimie negaidīti izveseļojas, orgāni funkcionē tādā veidā, ko medicīnas zinātnes nespēj izskaidrot un jāteic, ka šādā veidā Dievs jau zemes dzīvē sniedz mazu ieskatu realitātē, par ko runā apustulis Pāvils: *“[...]ko acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi un kas neviena cilvēka sirdī nav nācis, to Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl ” (1Kor 2, 9)*.

Pēc dievkalpojuma arhibīskaps ar viņam raksturīgo siltumu un iejūtību deva savu svētību un aizlūdza par visiem, kuri to vēlējas.

Taču ar to Baznīcu nakts veldzējošā terapija Jēkaba katedrālē nebeidzās - Misei sekoja trīs dažādi koncerti un klātesošie varēja baudīt mūzikas

dziedinošo pieskārienu garam un miesai, kā arī varēja iepazīt katedrāles vēsturi un uzkāpt tās tornī, par ko rūpējās Jānis Smelters.

Pirmajā koncertā muzicēja Jēkaba katedrāles ērģelniece Ilona Birģele, kura šoreiz spēlēja klavieres, čelliste Inita Malnača un spēcīga, sudrabaina soprāna īpašniece Evita Zālīte.

Triju mākslinieču izpildījumā skanēja gan seno skaņu meistarū, gan mūsdienu komponistu skaņdarbi, Evitas Zālītes dzidrās balss dziedāta, izskanēja arī pazīstamā Jāņa Kalniņa dziesma "Par katru stundu pateicos", kuras vārdi savienojās ar arhibīskapa sacīto - Visuvaldītājs ir tas, no kura saņemam šīs sekundes, minūtes, stundas, kas kļūst par gadiem un gadsimtiem, par kuriem pateikties. Abas mūziķes un dziedātāja programmu bija veidojušas kā veltījumu Dievmātei un bija iespēja dzirdēt ne tikai dzidro, daudziem labi pazīstamo F. Šūberta "Ave Maria", bet arī pārsteidzošo, Gara liesmu apņemto 20. gs. tango skaņraža Astora Pjaccollas slavinājumu Dievmātei, kurš atklāja dziedātājas balss krāšņumu, un Viljama Gomesa rāma, svinīga miera apņemto dziedājumu Marijai.

Sekoja krievu jauniešu kora "Accolada" (diriģente Oksana Čerkasova, koncertmeistare Tatjana Zorina) koncerts, kur dziedātāji klātesošo sirdis dziedināja ar Pareizticīgās baznīcas dziedājumiem - seniem bizantiešu skaņu rakstiem, 18. gadsimta ukraiņu komponistu D. Bortņanska un A. Vedela garīgo mūziku,

kā arī vēlākos laikos tapuši pareizticīgo liturģiskajiem dziedājumiem un jāpiebilst, ka D. Bortņanskis dzimis Sumos (Ukraina), kur Krievija pastrādāja kara noziegumus pēc tās iebrukuma suverēnajā Ukrainas valstī. Kora dalībnieki šādā veidā izteikuši savu attieksmi pret šo brutālo karu, atbalstu Ukrainai un vienlaicīgi šie dziedājumi ir vēstījums, ka Pareizticīgā baznīca nav ne prezidenta V.Putina, ne Maskavas patriarha Kirila, bet Kristus baznīca, kurā "[...] *vairs nav ne grieķa, ne jūda, ne bauslības cilvēka, ne pagāna, ne barbara, ne skita, ne verga, ne brīvā, bet viss un visos - Kristus*" (Kol 3,11). Koris visus dziedājumus izpildīja atbilstoši Pareizticīgās baznīcas tradīcijai - "*a capella*" jeb bez pavadošajiem mūzikas instrumentiem un pārsteidza izpildījuma augstais līmenis, kas liecināja par dziļu godbijību pret Kungu, liturģiju un arī modināja lielu cerību - ja ir jaunieši un pieaugušie, kuri ziedo savu laiku un spēkus, lai apgūtu un izpildītu šos liturģiskos dziedājumus Dieva godam, ir iespējama atgriešanās un civilizācijas augšāmcelšanās.

Plkst. 21.00 klātesošie kopā ar kori un draudzes priesteri Renāru Birkovu vienojās Kunga lūgšanā, atskaņojot šo lūgšanu skaņu rakstā no Lūcijas Garūtas kantātes "Dievs, Tava zeme deg!" un no dziļas zemapziņas uznira jautājums, vai Kunga lūgšanas dziedājums tieši no šīs kantātes, kuras pirmatskaņojums notika Otrā pasaules kara laikā - 1944. g. 15. martā, nav pravietisks? Dieva radītā

pasaule šobrīd jau deg daudzās vietās un vai mēs Latvijā paliksime pasargāti?

Pasākuma noslēgumā izskanēja Jāzepa Mediņa mūzikas skolas audzēkņu Kristīnes Sofijas Poriņas (balss), Maīsa Friķa (balss), Arhipa Borovika (akordeons) un Beātes Purauskas (flauta) koncerts, kurā jaunieši atskaņoja dažādu laiku komponistu skaņdarbus un jaunu cilvēku klātbūtne šādā pasākumā liecina par Baznīcas pievilcību un dzīvotspēju.

Stella Jurgena

Baznīca un apustulāts

- Baznīca tika dibināta, lai ar Kristus valstības izplatīšanu visus cilvēkus ievadītu attiecībās ar Dievu. Viņas darbību šī mērķa labā sauc par apustulātu. Kristīgais aicinājums pēc savas būtības ir arī aicinājums uz apustulātu (sal. *Apostolicam Actuositatem*, 2). Kristus aicināja savus sekotājus doties pasaulē un mācīt visas tautas (sal. *Mt 28, 19*). Cilvēks dažkārt līdz fanātismam cenšas izskaust jebkādu reliģisku uztveri un dzīvojam sekulārisma un ateisma laikmetā, kas ir anti-reliģisks, anti-kristīgs un anti-klerikāls. Taču vienlaicīgi cilvēks mokās tāpēc, ka trūkst spēka, kas vienīgais palīdzētu pilnvērtīgi dzīvot un vajadzīga ticība Dieva Vārdam (sal. *Mt 3, 4*). Šodien vairāk kā jebkad, atbilstoši savam progresam, cilvēks, apzināti vai neapzināti, ir izslāpis pēc Kristus.

- Kas mūsdienu cilvēku var ievadīt dzīvē saskarsmē ar Kristu un kādā veidā? Lai atklātu un izprastu Dieva pestīšanas plānu, vajadzīgi cilvēciski līdzekļi starp Dievu, Kristu, Evaņģēliju un cilvēku.

Evanģēliskā vēsts jeb „kerigma” pieprasa vēstnesi, apustuli, sūtni, misionāru. Dieva sakari ar cilvēku varētu būt tieši – Viņa Gars var izplatīties bez starpniekiem, taču tas nav parastais Dieva izvēlētais ceļš, lai atklātu savas pārdabiskās valstības mielas (sal. *Lk* 14,16; *Mt* 22,2) atsevišķiem cilvēkiem un visai cilvēcei. Reliģiskā norise savā būtībā tomēr paliek iekšēja un personīga un parasti to vajag rosināt ārēji. Pārdabiskajai reliģiskai norisei vajadzīga atbilstoša kalpošana, patiens vēstījums, pilnvarots Maģistērijs (sal. *Rom* 10,14-16). Ticība nedzimst pati par sevi; ticība izriet no transmisijas, apustulāta.

- Uz to vērsta Jēzus publiskā dzīve. Starp mācekļiem viņš izvēl dažus sevišķā veidā un nosauc par apustuļiem (sal. *Lk* 6, 13), kurus sūta sludināt Dieva valstību (sal. *Mt* 10). Šī misija kļūst konkrēta, pastāvīga, pastorāla un hierarhiska (sal. *Jņ* 21,15-18). Šādi dzima Baznīca un šādi tā joprojām ir strukturēta. Pati Baznīca ir apustuliska, misionāra – tā ir līdzeklis, vēsturisks un sociāls organisms, sakraments, proti, zīme un cēlonis pārdabiskai cilvēka vienotībai ar Dievu un vienotībai cilvēku vidū (sal. *Lumen gentium*, 1).

- Ar jēdzienu „apustulāts” tiek aptverta visa Baznīcas darbība. Ja tā pati ir apustuliska, tad visi tās locekļi ir apustuļi. Protams, ne ar ievēšanu amatā, līdz ar pienākumiem, funkcijām, pilnvarām un īpašām priesteru kārtas harizmām, bet, pateicoties kopībai un līdzdalībai, katrs kristietis ir apustulis, kas izplata ticību, ja ne aktuāli, tad ar tiesībām un pienākumiem to darīt. Šo reliģisko prasību pāri personīgām robežām var salīdzināt ar gaismekli, kas deg jau tāpēc vien, ka ir iedegts. Kristietī ticība ir

iedegta. Būdams ticīgais, viņš jau tāpēc vien izplata savas ticības gaismu. Tāds viņš ir ar savu piederību kristīgai saimei – Baznīcai.

- Ja ticīgā cilvēka atbilstoša kristīga dzīve ar piemēru apstiprina Baznīcas locekļa kvalifikāciju, tad apustulāta ietekme un nopelni tikai pieaug. Katram kristietim jābūt apustulim aktīvā veidā: ar lūgšanu, piemēru, atdevi, ciešanām, darbību, disciplīnu un organizāciju. Šis ir kritisks un izšķirošs laiks izplatīt ticību katram Kristus Mistiskās Miesas loceklim, lai nebūtu īstermiņa iesaistīšanās, konflikti un šķelšanās. Drīzāk jādarbojas ticības veicinātā brīvībā bez kritikas, šaubām un nepaklausības. Katram kristietim būtu jāsadarbojas ticības izplatīšanā, saskaņā, uzpurēšanā, Dieva valstības veicināšanā.

**Lūdzam atbalstīt katedrāli
ar ziedojumu**

**pie dievnama
apmeklēšanas vai ar
bankas pārskaitījumu
Rīgas Svētā Jēkaba
Romans katoļu draudze
Reģ. Nr. 90000106696
UNLALV2X
SEB bankas konta nr.
LV84UNLA0002000701505**

Arhibiskapa
Zbigneņa Stankeviča

30
gadu
priesterības
ordinācijas
JUBILEJAS SVINĪBAS

14. jūnijā
pēc Sv. Mises 11.00
Kūrijas dārzā

Arhibīskapam – 30 gadi priesterības kalpojumā!

Arhibīskap Zbigneņ Stankevič!

No sirds pateicamies par Jūsu 30 gadu
uzticīgo un pašai dziedzīgo kalpojumu
Dievam un cilvēkiem. Jūsu garīgā
vadība, gudrība un sirds siltums ir liela
svētība mūsu draudzei.

Vēlam stipru veselību, cerību un
neizsīkstošu Svētā Gara prieku
turpmākajā ceļā! Lai Dievpalīgs ik
mirkli!

Ar cieņu un mīlestību - draudze

**Rīgas Sv. Jēkaba katedrāles koris
aicina pievienoties
jaunus dalībniekus.**

Info: Janīna 22380045

**RĪGAS SVĒTĀS JĒKABA
KATEDRĀLES**

**BĒRNU
KORIS**

AICINA JAUNIEŠUS UN BĒRŅUS

**KRISTINE
29415949
RŪDOLFS
27414991**

MISE

13.00

JĒKABA IELA 9

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tāl.: 28688843

E-pasts: brenars@inbox.lv

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Renārs

Rediģēja: Stella

Datorsalikums: Inga

Metiens: 450 eks.

vestnesitis.wordpress.com